

JACK LONDON

Colț alb

Traducere de Monica Manolachi

Prefață de Lucian Pricop

EDITURA CARTEX 2000

CUPRINS

<i>Jack London. Schiță biografică</i> (Lucian Pricop)	7
Cărarea prăzii	11
Lupoaica	19
Urletul foamei	30
Bătălia colților	41
Vizuina	51
Puiul cenușiu	60
Zidul lumii	66
Legea cărnii	77
Meșterii focului	83
Robia	94
Surghiunitul	103
Părtia zeilor	108
Înțelegerea	114
Foametea	123
Dușmanul seminției sale	132
Zeul cel nebun	142
Domnia urii	151
Cu moartea de gât	157
Neîmblânzitul	169
Dascălul iubirii	175

Drumul cel lung	188
Țara de jos	193
Tărâmul zeului	200
Chemarea străbunilor	210
Lupul tăcut	216

JACK LONDON. SCHIȚĂ BIOGRAFICĂ

Jack London (Jack Griffith Chaney) s-a născut în San Francisco, fiind copil din flori. Mama lui era Ann Wellman și tatăl natural, astrologul William Mike Chaney, care refuză recunoașterea paternității. Tatăl vitreg, tâmplarul John London, îl adoptă pe Jack, acesta însă va păstra mai departe numele de Chaney. Familia scriitorului trăiește în „San Francisco Bay Area“, în condiții extrem de sărace, toate încercările familiei de a se îmbogăți în Oakland, California soldându-se cu un eșec. Tatăl său vitreg devine invalid, astfel că Jack trebuie deja, copil fiind, să lucreze ca vânzător de ziare, ori ca ajutor în birturi, sau într-o fabrică de conserve, ca ucenic. Condițiile grele trăite în copilărie vor determina mai târziu vederile socialiste ale scriitorului devenit între timp renumit. Situația și mai ales sărăcia care i-au marcat copilăria nu l-au făcut însă pe Jack să uite de unde a plecat și întotdeauna nu i-a fost rușine să recunoască că au fost zile în care nu avea ce să mănânce:

„M-am născut în clasa muncitoare. Am descoperit devreme entuziasmul, ambiția și idealurile, și pentru a satisface acestea mi-am sacrificat copilăria. Mediul și copilăria mea au fost dure și crude. Nu am avut nicio perspectivă, ci mai degrabă o idee de moment. Locul meu în societate a fost în partea de jos. Aici, viața nu mi-a oferit nimic, doar sărăcia și mizeria, atât a trupului cât și a spiritului! Cât am fost de înfometat și chinuit...” (Ce înseamnă viața pentru mine – 1910)

În perioada 1890-1895, în Londra a lucrat la multe locuri de muncă atât ca necalificat, în locuri cum ar fi o fabrică de conserve și o fabrică de iută, precum și ca spălător de geamuri, paznic și docher. Dar corvoada acestor ocupații nu va putea însă stopa setea și mai ales entuziasmul pentru literatură, învățând să scrie și să citească. În timp ce trăia în Oakland, a descoperit biblioteca publică, reușind peste câteva decenii să devină el însuși un titan al literaturii londoneze, fiind citit de întreaga lume. Până la vârsta de 19 ani, a trăit „liber, disprețuind convențiile și constrângerile“, făcând afaceri cu stridii în Golful San Francisco, îmbarcându-se apoi ca matelot pe o corabie ce naviga către Japonia, lucrând apoi câte 16 ore pe zi la o fabrică de conserve, apoi la o țesătorie de iută, însoțind marșul șomerilor spre Washington și petrecând, în cele din urmă, 30 de zile la închisoarea de la Niagara Falls, fiind întemnițat sub acuzația de vagabondaj.

La vârsta de 19 ani, urmează cursurile Universității din San Francisco, muncind în timpul liber pentru a-și plăti cursurile. Acea perioadă din viața scriitorului a fost pe larg descrisă în romanul cu caracter autobiografic *Martin Eden*. Realizează că „e mai avantajos să-ți vinzi forța intelectuală decât pe cea a mușchilor“. După ce a absolvit cursurile unui trimestru, în presa vremii, se anunță o goană după aur în ținutul Klondyke astfel că Jack London nu a putut rezista dorinței de aventură și a plecat în nord. Nu a reușit însă să se îmbogățească și, bolnav fiind, abia a izbutit să revină acasă.

În 1896, se întoarce însă dezamăgit și bolnav, nereușind să se îmbogățească peste noapte. Sărac fiind îi mai rămâne o singură șansă pentru a se redresa și anume scrisul, sperând să-și revină și pe plan financiar. O perioadă o duce foarte greu, fiind nevoit să-și amaneze singurele obiecte mai de preț: un pardesiou, o bicicletă pentru a-și putea plăti chiria pentru prețioasa mașină de scris.

În 1899 – i-au fost publicate primele povestiri, atât în revistele californiene cât și în ziarul *Atlantic*, din Boston. Volumul de povestiri poartă numele de *Fiul lupului*.

În perioada 1900-1916, publică aproape cincizeci de volume, având un ecou extraordinar mai ales în rândul tinerilor. Romanele sale sunt atât de actuale încât au fost traduse în peste patruzeci de

limbi. A devenit unul dintre cei mai celebri și mai bogați scriitori ai vremii, dobândind „răsplata aventurii, a dragostei, a culturii dobândite prin truda pe care pofta, niciodată domolită, a trupului și a spiritului său le-a dorit întotdeauna, ducându-l în cele din urmă, la deznădejde și, se pare, la sinucidere“.

Jack London publică primul său roman, *Chemarea străbunilor*, în 1903. Acțiunea începe când un câine e furat de la stăpânii lui din California și dus în Yukon unde e învățat să tragă, împreună cu alți câini, săniile grele încărcate de vânat și cu blănuri. Smuls din confortul cu care era obișnuit la stăpânii săi, câinele deprinde repede legea vieții și, treptat, instinctele rasei, adormite de-a lungul generațiilor, se trezesc, eliberându-l, în cele din urmă, de obișnuințele căpătate în preajma oamenilor; el fuge spre ținuturile sălbatice, în fruntea unei haite de lupi.

Jack London se stinge din viață în mod tragic, în 1916, la doar 40 de ani, la Glen Ellen (California) datorită unei probleme renale. Au rămas în urma lui două fiice, Joan și Bess. Cenușa funerară a lui Jack London este îngropată în parcul istoric din Glen Ellen, California, alături de aceea a lui Charmian, cea de-a doua soție, care s-a stins din viață câțiva ani mai târziu. Mormântul lor, de o neobișnuită simplitate, este marcat doar de o lespede acoperită cu mușchi și licheni.

Lucian Pricop